Súd:	Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka:	2C/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6213200194
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Elena Petrusová
ECLI:	ECLI:SK:OSVK:2013:6213200194.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci žalobcov 1/ K. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. J., Ľ.. Š. XXX/XX, 2/ X. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. J., Ľ.. Š. XXX/XX, 3/ W. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. J., Ľ.. Š. XXX/XX, prechodne bytom J. R. C., N. XXX, Č. W., všetci zastúpení Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom so sídlom M. Rázusa 19, Lučenec, proti žalovanému S. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. J., D. R. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Jozefom Veselým, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, Mierová 1, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 10.000,- Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2/ sumu 5.000,- Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 3/ sumu 5.000,- Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov právo.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom sa žalobcovia 1/, 2/, 3/ domáhali, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 15.000,- Eur a žalobcom 2/, 3/ po 10.000,- Eur. V návrhu žalobcovia uviedli, že rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 08. 12. 2010 sp. zn. 8T 77/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. 03. 2011 sp. zn. 3To 43/2011 bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa dopustil tým, že dňa 19. 01. 2010 v čase o 19.15 h viedol motorové vozidlo zn. Ford Escort s ev. č. C. XXX O. v smere od ulice Ľ. Štúra, kde na rovnom úseku cesty v dôsledku neprimeranej rýchlosti 66,1 km/h a nevenovaniu sa sledovaniu situácie v cestnej premávke pri predchádzaní pred ním idúceho motorového vozidla zn. Škoda Felícia zachytil pravou prednou časťou vozidla cez cestu prechádzajúceho chodca X. V., nar. XX. XX. XXXX, ktorý pri náraze utrpel závažné poranenia, a to roztrhnutie väzov hlavovo-krčného spojenia, roztrhnutie predĺženej miechy, zlomeninu krčnej chrbtice, zlomeninu rebier hornej tretiny hrudného koša a na následky zranení na mieste nehody zomrel. Ďalej uviedol, že žalovaný svojím konaním hrubo porušil celý rad dôležitých povinností, a to ustanovenia § 4 ods. 1, písm. c/, e/, § 15 ods. 5, písm. c/, § 16 ods. 1, 4 zákona č. 8/2009 Z. z. V dôsledku nezodpovedného konania žalovaného prišla žalobkyňa 1/ o svojho manžela a žalobcovia 2/, 3/ o svojho otca. Tragická dopravná nehoda navždy ukončila nielen život nebohého, ale zároveň navždy zmenila dovtedajší život pozostalých žalobcov.

Vo svojej žalobe poukázal na ustanovenie § 11, § 13 ods. 1, 2/, 3/ Občianskeho zákonníka, ako aj § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V žalobe žalobcovia uviedli, že žalobkyňa 1/ prišla o svojho manžela a žalobcovia 2/, 3/ o svojho otca, pričom jeho smrť prišla neočakávane, absolútne nepredvídateľne, všetkých šokovala a ochromila a do dnešného dňa sa nevedia zmieriť so stratou najbližšej osoby. Zdôrazňuje tú skutočnosť, že žalobkyňa 1/ od tragickej dopravnej nehody je vo veľmi zlom psychickom stave. Ďalej uviedli, že rodinné vzťahy medzi žalobcami a nebohým boli nadštandardné, bezproblémové, nebohý X. V. ako hlava rodiny plnil pre ostatných úlohy dôverníka, priateľa, partnera, spoločníka a bol spoľahlivou oporou pre manželský a rodinný život. Ostatným členom rodiny vedel poradiť, pomôcť, zabaviť, vychovávať svoje deti a vnukov k pracovitosti, statočnosti, zodpovednosti, morálnym hodnotám a úcte k ľuďom. Zdôraznili tú skutočnosť, že každá spomienka na nebohého vyvoláva v nich beznádej, niečo čo nemožno zmeniť, ochromí ich na niekoľko dní a nevedia sa na nič sústrediť. Po tragédii prežívajú všetci opodstatnenú traumu, zúfalstvo, smútok, citovú ujmu, úzkosť trvalej straty blízkej osoby a nemožnosti ďalšieho spoločného života s blízkou osobou. Úmrtím ich nebohého manžela, otca došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu súkromia v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka, do emocionálnej sféry pozostalých, pričom ujma, ktorá im bola týmto zásahom spôsobená je nenapraviteľná, neodstrániteľná, trvalá a bude ich sprevádzať celý život. Neočakávaným, šokujúcim a náhlym úmrtím nepochybne došlo k tak závažnému zásahu do práv na ochranu osobnosti ich ako pozostalých spočívajúceho v obmedzení ich súkromného, rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže byť na mieste. V súvislosti s uplatnenou výškou náhrady nemajetkovej ujmy poukázali jednak na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je nenapraviteľná, bude ich sprevádzať po celý zvyšok života a na samotné okolnosti prípadu, a to najmä na hrubé porušenie viacerých dôležitých povinností žalovaným, ktoré viedli k tragickej dopravnej nehode a zapríčinili stratu najbližšej osoby pre pozostalých žalobcov.

Na pojednávaní sa žalobkyňa 1/ pridržiavala podanej písomnej žaloby a ďalej uviedla, že manželstvo s nebohým manželom uzavreli dňa 10. 11. 1973, pričom ich manželstvo bolo usporiadané, funkčné. Z ich manželstva pochádzajú žalobcovia 2/, 3/. Ďalej uviedla, že nebohý manžel jej bol nápomocný vo všetkých smeroch, pomáhal pri domácich prácach, pretože išiel na predčasný dôchodok, bol oporou jej, ako aj ich deťom. V rodine boli dobré citové väzby. Zdôraznila tú skutočnosť, že od predmetnej dopravnej nehody ona bola na tom zle po zdravotnej stránke, a to hlavne po psychickej. Brala lieky na upokojenie, odbornú lekársku pomoc nevyhľadala. Poukázala na to, že aj v súčasnej dobe je situácia taká, že sa stále so smrťou manžela zmieriť nevie, zvykne zaspať až o 02.00 h alebo 02.30 h nad ránom.

Žalobca 2/ na pojednávaní uviedol, že aj on sa pridržiava podanej písomnej žaloby. Ďalej uviedol, že s nebohým otcom mal veľmi dobrý vzťah. Nikdy nemali medzi sebou žiadne konflikty. On je živnostníkom, pričom nebohý otec mu pomáhal aj pri podnikateľskej činnosti, pokiaľ potreboval pomôcť v obchode alebo niečo zabezpečiť. Zdôraznil tú skutočnosť, že odvtedy ako zomrel otec, starostlivosť o dom a domácnosť je v podstate na ňom, pričom je to citeľné aj po finančnej stránke. Potvrdil tú skutočnosť, že pokiaľ žil otec, tento sa postaral o záhradu, poryľoval všetko okolo domu, dokonca ešte aj navaril. Keď boli u nich na návšteve deti jeho brata, žalobcu 3/, tak sa im venoval a staral sa o ne.

Žalobca 3/ na pojednávaní uviedol, že on trvá na podanej písomnej žalobe. Potvrdil tú skutočnosť, že on začal pracovať v Českej republike od roku 2005. On chodil navštevovať svojich rodičov a taktiež aj rodičia chodili na návštevy k nemu do Českej republiky. Ďalej uviedol, že jeho otec bol taký človek, že vedel všetko porobiť, vedel vykonávať aj domáce práce. Potvrdil, že otec mu bol nápomocný pri prerábaní bytu v Českej republike, a to fyzickou prácou aj finančnými prostriedkami. Ďalej potvrdil, že nebohý otec sa zvykol venovať aj jeho deťom, svojim vnúčatám.

Právny zástupca žalobcov 1/, 2/, 3/ na pojednávaní uviedol, že on žiada súd, aby návrhu žalobcov 1/, 2/, 3/ v plnom rozsahu vyhovel a priznal im aj náhradu trov konania. Ďalej uviedol, že v priebehu súdneho konania bolo jednoznačne preukázané, že úmrtím nebohého pána X. V., ktoré bolo zapríčinené dopravnou nehodou, ktorú zavinil žalovaný, došlo k tak intenzívnemu zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov, ktoré odôvodňuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V priebehu konania bolo preukázané, že nebohý X. V. bol vzorným otcom žalobcov 2/, 3/ a vzorným manželom žalobkyne 1/. Mali medzi sebou veľmi dobré a intenzívne vzťahy a fakticky smrť nebohého pána V. žalobcov veľmi intenzívne zasiahla. V priebehu konania bola preukázaná aj skutočnosť, že za zavinenie predmetnej dopravnej nehody v plnom rozsahu zodpovedá žalovaný, a preto žiadal súd, aby žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Žalovaný na pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o trestné konanie, on mal výhrady voči znaleckému posudku znalca X.. J., avšak nemal finančné prostriedky na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. Potvrdil tú skutočnosť, že on sa žalobcom 1/, 2/, 3/ neospravedlnil, pretože na to nemal v podstate ani nejakú možnosť. Ďalej uviedol, že so žalobcom 2/ mal nejaké slovné potýčky, nedošlo však k nejakému väčšiemu konfliktu a túto skutočnosť neoznamoval na polícii. Ďalej uviedol, že jemu je veľmi ľúto, čo sa stalo, ale že čas sa už nedá vrátiť. Ďalej uviedol, že v roku 2011 uzavrel manželstvo a z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa, a to Q. I., nar. XX. XX. XXXX. On v súčasnej dobe pracuje v Sisme, s. r. o., Veľký Krtíš a má uzavretý pracovný pomer na dobu neurčitú. So svojou rodinou býva v prenajatom byte, pričom nájomnú zmluvu má uzavretú na obdobie piatich rokov. Ďalej uviedol, že v súvislosti s trestným konaním mal výdavky na obhajobu, takže si musel zobrať úver, ktorý spláca. Pokiaľ ide o nebohého poškodeného, tohto poznal len z videnia, pričom prišiel s ním do kontaktu, ešte keď pracoval u predchádzajúceho zamestnávateľa, kde vykonával funkciu vodiča, pričom s nebohým poškodeným sa stretol pri plnení pracovných povinností. Ďalej uviedol, že on nebohého poškodeného osobne videl, ako navštevoval pohostinstvá vo Veľkom Krtíši, ako je Mexiko, Pod vŕbou. Pokiaľ on poškodeného v týchto pohostinstvách videl, videl ho aj pri tom, ako požíval alkohol. Nemôže povedať, že ho videl, ako požíval tvrdý alkohol. Inak sa k osobe poškodeného vyjadriť nevedel, pretože ho v podstate inak nepoznal. Ďalej uviedol, že tú časť, kde došlo k dopravnej nehode, on dobre poznal, pretože býval na adrese N.. V.. H. XXX/XX. Zdôraznil tú skutočnosť, že v podstate on nemá finančné prostriedky na to, aby žalobcom zaplatil akúkoľvek sumu. Jeho jediným príjmom je zárobok vo výške 450,- Eur, dostáva nejaké stravné lístky, pričom má maloleté dieťa a nevlastní žiadny majetok väčšej hodnoty.

Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že v predmetnom konaní bolo nesporne preukázané, že existuje právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu v trestnom konaní, kde bol jeho klient právoplatne uznaný vinným v súvislosti so smrťou nebohého poškodeného. Pokiaľ sa týka nárokov na náhradu škody zo strany poškodených v súvislosti s touto dopravnou nehodou, jeho klient nahlásil všetky potrebné údaje príslušnej poisťovni a pokiaľ má vedomosti, tak táto poisťovňa likvidovala predmetnú poistnú udalosť. Po tom, ako bol žalovaný odsúdený na trest odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou, si plní všetky podmienky vyplývajúce mu z tohto odsúdenia, riadne sa zamestnal, uzavrel manželstvo a z tohto manželstva pochádza aj maloleté dieťa. V súčasnej dobe sa teda snaží, aby uživil rodinu. Po takmer troch rokoch od tejto dopravnej nehody bol podaný návrh na súd, kde si žalobcovia, t. j. manželka poškodeného a jeho dve deti, ktoré sú dospelé, nárokujú z titulu nemajetkovej ujmy voči jeho klientovi značné sumy. Súd vo veci vykonal určité dokazovanie. Pokiaľ sa týka návrhov zo strany žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu, tak tieto zamietol, a teda takéto dôkazy nevykonal. To znamená, že na základe vykonaného dokazovania je predpoklad zo strany súdu, že vo veci môže objektívne a spravodlivo rozhodnúť o predmetných nárokoch. Ďalej uviedol, že poškodený bol pred súdom prezentovaný ako vzorný otec rodiny, ktorý bol aj vzorným manželom, otcom, starým otcom, pomáhal svojim vnúčatám, pričom sa nejedná o nejaké výnimočné okolnosti, jedná sa o život bežného človeka, ktorý teda bohužiaľ zomrel následkom dopravnej nehody. Súd by sa mal vysporiadať s takými okolnosťami, ktoré sú objektívneho charakteru, a to hlavne výška, hladina alkoholu v krvi v čase smrti, spôsob prechádzania cez vozovku, jeho reakcie na predchádzajúce vozidlo, a teda spôsob takéhoto prechádzania vzhľadom k tomu, že neprechádzal cez priechod pre chodcov. Je teda vecou súdu, aby o tom rozhodol, aké spoluzavinenie je v tomto prípade na tom, že tento chodec konal tak, ako konal a že došlo k takémuto neodstrániteľnému následku. Druhou záležitosťou je otázka, či v tomto prípade vznikol nárok poškodeným na takúto nemajetkovú ujmu a posledná otázka, s ktorou by sa mal súd vysporiadať je výška takejto nemajetkovej ujmy ako primeranej z hľadiska všetkých okolností daného prípadu. Poukázal na najnovšie rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky I ÚS 1586/09 zo dňa 06. 03. 2012. Ďalej uviedol, že aj keď súd je viazaný rozhodnutím v trestnom konaní, tak by mal vychádzať z vlastnej úvahy ohľadne zodpovednosti, skutočností, ktoré tu boli prezentované a keď dôjde k presvedčeniu, že žalobcovia majú právo na nejaký nárok, nemôže to byť likvidačné pre jeho klienta, pre jeho rodinu, ktorá by týmto bola postihnutá, keďže poisťovňa takúto škodu zo zmluvného poistenia nehradí. Takisto je potrebné citlivo zvažovať z hľadiska všetkých okolností daného prípadu, ako súd rozhodne a mal by zvážiť všetky okolnosti, ktoré tu boli uvedené z hľadiska výsledkov dokazovania a samotného rozhodnutia. Náhradu trov konania si neuplatnil.

V priebehu konania boli vypočutí ako svedkovia W. J., N. T., C. J., E. J., X.. A. J., A. H. O. K. F..

Svedok W. J., ktorý je v priateľskom vzťahu so žalobcom 2/, pri svojom výsluchu uviedol, že pokiaľ on poznal otca žalobcu 2/, tento bol žalobcovi vo všetkom nápomocný, napr. zastúpil ho v obchode alebo v iných činnostiach, ktoré boli nevyhnutné k vykonávaniu jeho živnosti. Žalobca 2/ pred ním spomínal, že nebohý otec mu zvykol vypomáhať aj po finančnej stránke. Ďalej potvrdil, že o skutočnostiach po tom, ako došlo k tragickej udalosti, so žalobcom 2/ radšej nehovorí, pretože vidí na ňom, že toto naňho zle vplýva. Ďalej uviedol, že on pána V. I. nikdy nevidel opitého, zvykol ho vidieť, že si vypil nejaké pivo.

Svedok N. T., ktorý je v priateľskom vzťahu so žalobcom 2/, pri svojom výsluchu uviedol, že pokiaľ ide o rodinu V., on by ich charakterizoval ako súdržnú rodinu, vzťahy medzi nimi boli veľmi dobré, boli si vo všetkom nápomocní a držali spolu ako rodina. Nebohý otec žalobcovi 2/ veľa pomáhal, pokiaľ žalobca 2/ potreboval odísť z obchodu, otec mu zvykol prebrať tovar a žalobca 2/ pred ním spomínal, že otec mu veľa pomáha. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru, v súčasnej dobe žalobca 2/ má viacej povinností, pretože musí suplovať jedného člena rodiny, konkrétne si myslím, že musí vynaložiť viacej času pri starostlivosti o dom, ktoré činnosti predtým vykonával jeho otec. Pokiaľ ide o požívanie alkoholu pánoK. V.W. I., on ho nikdy nevidel opitého. Pokiaľ aj prišiel k rodine V. na návštevu, tak pán V. I. vykonával nejaké práce okolo domu, nezdržiaval sa pri nich, len sa pozdravili a on sa venoval svojim aktivitám.

Svedkyňa C. J., ktorá je v susedskom vzťahu so žalobcami 1/, 2/, pri svojom výsluchu uviedla, že nebohý pán V. bol veľmi dobrý človek, nevyhľadával žiadne spory, mali medzi sebou veľmi dobré susedské vzťahy. Ona ho vnímala ako človeka, ktorý neustále robil okolo domu v záhrade a tešil sa z vnúčat. Ďalej uviedla, že ona to vníma tak, že to bol taký človek, ktorého strata sa pre rodinu ani nedá vyčísliť. Ona si myslí, že žalobkyňa 1/ sa s týmto ešte nezmierila, pričom si myslí, že s tým sa zmieriť ani nedá. Ona ju chápe, pretože taktiež stratila syna, takže sú si navzájom oporou. Ďalej uviedla, že pokiaľ sa so žalobkyňou 1/ rozpráva, rozhovor odpútava nejakým iným smerom, pretože vidí, že táto téma na žalobkyňu 1/ zle vplýva, plače a myslí si, že smrť pána V. staršieho zle vplýva aj na jeho synov. Uviedla, že ona pána V. I. nikdy nevidela opitého, pričom vo Veľkom Krtíši nemal povesť človeka, ktorý je závislý na alkohole, pričom ona žije vo Veľkom Krtíši už viac ako dvadsaťdeväť rokov. Potvrdila tú skutočnosť, že pán V. I.Š. mal s členmi svojej rodiny veľmi dobré vzťahy, pričom pomáhal manželke, ako aj deťom. Potvrdila taktiež tú skutočnosť, že žalobkyňa 1/ sa pred ňou zmienila o tom, že po smrti manžela jej musí pomáhať po finančnej stránke žalobca 2/, pretože je rozdiel, keď sa hospodári s dvoma dôchodkami a keď v súčasnej dobe musí vyžiť len z jedného dôchodku.

Svedkyňa E. J., sestra žalobkyne 1/ pri svojom výsluchu uviedla, že vzťahy v rodine V. boli vždy veľmi súdržné. Pán V. I. bol veľmi obetavý človek, ktorý žil pre rodinu. Ďalej uviedla, že žalobkyňa 1/ sa pred ňou zmienila o tom, že je na tom zle po finančnej stránke, pretože musí žiť už len z jedného dôchodku. Ďalej uviedla, že žalobkyni 1/ pomáha žalobca 2/, pretože žije s ňou v spoločnej domácnosti. Potvrdila tú skutočnosť, že pokiaľ žil manžel žalobkyne 1/, on sa staral o záhradku. Zdôraznila tú skutočnosť, že pán V. I. nikdy nemal problémy s alkoholom, nepil. Pokiaľ si zvykol vypiť, dal si len nejaké pivo. Tvrdý alkohol ho nikdy v živote nevidela vypiť, taktiež nepil ani víno.

Svedok X.. A. J., ktorý ako znalec vypracoval znalecký posudok v trestnom konaní, pri svojom výsluchu uviedol, že on trvá na záveroch predmetného znaleckého posudku. Potvrdil tú skutočnosť, že poškodený ako chodec porušil ustanovenie § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., avšak aj keď došlo k porušeniu tohto zákonného ustanovenia, toto nebolo dôvodom na kolíziu, ku ktorej došlo. Ďalej uviedol, že žalovaný nedodržal povolenú predpísanú rýchlosť 50 km/h, pričom v čase jeho reakcie bola rýchlosť 66,1 až 73,1 km/h. Žalovaný reagoval na chodca pozde. Zdôraznil tú skutočnosť, že pokiaľ ide o poškodeného, aj na tohto mohol mať vplyv alkohol, a to v tom smere, že žalovaného nevidel a obmedzil ho, ale neohrozil ho vo vzťahu k tomu, že žalovaný nešiel predpísanou rýchlosťou 50 km/h. Ohrozil žalovaného len vo vzťahu k tej rýchlosti, ako sa žalovaný pohyboval.

Svedok A. H., ktorý bol v priateľskom vzťahu s nebohým X. V., pri svojom výsluchu uviedol, že pracoval s nebohým na jednom pracovisku vyše 20 rokov. Potvrdil, že X. V. bol rodinne založený typ, rodine vo všetkom pomáhal. Zvykol pomáhať aj žalobcovi 2/, pokiaľ si tento prerábal byt na ulici R., pri výstavbe garáže. Potvrdil, že nebohý X. V. spolu s manželkou často navštevovali žalobcu 3/, ktorý býval v Prahe, pomáhal mu aj pri prerábaní bytu. Ďalej uviedol, že X. V. nikdy nepil tvrdý alkohol, vždy si dal len pivo. Potvrdil, že prvý rok po smrti nebohého X. V. bol pre žalobkyňu najhorší. Keď ju aj stretol alebo sa s ňou nejako skontaktoval, stále len plakala. Pokiaľ ide o X. V., charakterizoval ho ako hlavného organizátora rodiny s tým, že keď bolo potrebné niečo vybaviť alebo zabezpečiť, každý si ho zavolal, obrátil sa naňho

a on všetko zabezpečil. Ďalej svedok uviedol, že on nebohého X. V. nikdy nevidel v takom stave, že by bol veľmi opitý. Pokiaľ aj mali v práci nejakú oslavu a sedeli tam dlhšiu dobu, zvykol si dať 6 - 7 pív, ale nikdy ho nevidel, že by bol nejaký opitý.

Svedok K. F., ktorý bol v priateľskom vzťahu s nebohým X. V., pri svojom výsluchu uviedol, že v predmetný deň si s nebohým X. V. dohodol stretnutie, pretože chceli prekonzultovať nejaké záležitosti ohľadom stromkov. Stretli sa v pohostinstve Kamčatka, kde strávili niečo vyše dvoch hodín. On si dal pivo aj tvrdý alkohol, pán V. pil len pivo. Pokiaľ si pamätá, vypil tam asi 3 - 4 pivá, X. V. tvrdý alkohol nepil. Keď X. V. prišiel do Kamčatky, on na ňom nespozoroval, že by javil známky požitia alkoholu. Po tom, ako vyšli z Kamčatky, išli smerom dolu ku kotolni, pred kotolňou sa rozlúčili a on pokračoval ďalej v ceste domov. Zaregistroval, že vedľa neho veľkou rýchlosťou prebehlo auto, až potom neskôr sa dozvedel, že sa jednalo o žalovaného. Potom mu preblyslo hlavou, že za ním je X.. Potom už však počul náraz. Tak sa mu zdá, že niečo aj vykríkol po náraze. Po tom, ako počul náraz sa otočil a videl, čo sa stalo. Po tom, ako žalovaný vystúpil po nehode z motorového vozidla, na jeho správaní ho prekvapilo to, že sa nezaujíma len o to, v akom stave je X. V., ale zaujímalo ho aj to, v akom stave sa nachádza jeho motorové vozidlo, teda k akému poškodeniu došlo. Poprel tú skutočnosť, že by v pohostinstve spoločne s X. V. požívali domácu pálenku a že by tak robili aj na ulici a že by boli zo strany ľudí z balkónov upozorňovaní na to, že sú hluční.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov W. J., N. T., C. J., E. J., X.. A. J.Ž., A. H. K. F., oboznámením sa s fotokópiami rodných listov žalobcov 2/, 3/, fotokópiami rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 8. decembra 2010 číslo konania 8T 77/2010-255, fotokópiou rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. marca 2011, sp. zn. 3To 43/2011, vyjadrením žalovaného zo dňa 24. 01. 2013, správami o povesti na účastníkov konania z miesta ich bydliska, ambulantnou správa z Nemocnice Roosevelta v Banskej Bystrici ohľadom svedka A. H., rozhodnutím o výške dôchodku žalobkyne 1/ a nebohého X. V., rovnopisom platobného rozkazu Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 08. 02. 2013 č. k. 9Rob/13/2013-22, 2C/8/2013-90, ako aj pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 8T 77/2010.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že dňa 19. 01. 2010 o 19.15 h vo Veľkom Krtíši na ulici P. O. Hviezdoslava viedol žalovaný osobné motorové vozidlo zn. Ford Escord, ev. č. C. XXX O. v smere od ulice Ľ. Štúra, kde na rovnom úseku cesty v dôsledku neprimeranej rýchlosti 66,1 km/h a nevenovaniu sa sledovaniu situácie v cestnej premávke pri predchádzaní pred ním idúceho motorového vozidla zn. Škoda Felícia zachytil pravou prednou časťou vozidla cez cestu prechádzajúceho chodca X. V., nar. XX. XX. XXXX, ktorý bol pod vplyvom alkoholu, mal v krvi 2,81 mg/L alkoholu, pri náraze utrpel poškodenie závažné poranenia roztrhnutie väzov hlavovo-krčného spojenia, roztrhnutie predĺženej miechy, zlomeninu krčnej chrbtice, zlomeninu rebier hornej tretiny hrudného koša, na následky zranení na mieste nehody zomrel, čím žalovaný porušil ustanovenia § 4 ods. 1, písm. c/, e/, § 15 ods. 5, písm. c/, § 16 ods. 1, 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 8. decembra 2010 číslo konania 8T 77/2010-255 bol žalovaný uznaný za vinného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona a odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov nepodmienečne s tým, že podľa § 48 ods. 2, písm. a/ Tr. zákona bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bol uložený podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti - riadiť všetky motorové vozidlá na dobu 5 (päť) rokov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodeným K. V. škodu vo výške 2.883,43 Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Škultétyho 22, Banská Bystrica škodu vo výške 7,69 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že je zrejmé, že obžalovaný nesprávne vyhodnotil celkovú situáciu na vozovke tým, že nevenoval dostatočnú pozornosť situácii v cestnej premávke, po dobehnutí vozidla Škoda Felícia nezisťoval, z akého dôvodu sa toto vozidlo pohybuje nižšou rýchlosťou a bez ďalšieho vozidlo začal predbiehať. Navyše sa pohyboval vyššou rýchlosťou, ako bola povolená. V čase, keď poškodený začal prechádzať cez cestu, tak sa obžalovaný nachádzal so svojím vozidlom vo vzdialenosti 66,0 m od koridoru jeho pohybu, pričom poškodeného mohol zaregistrovať ešte v čase, keď sa nachádzal na chodníku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má súd za to, že pre posúdenie zavinenia je bezvýznamná skutočnosť, že poškodený bol v stave podnapilosti, nakoľko na vozovke v podstate nastala situácia ako keby akákoľvek iná osoba aj triezva prechádzala cez cestu z pravej strane z pohľadu obžalovaného. Ďalej prvostupňový súd uviedol, že obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenia zákona č. 8/2009, a to konkrétne § 4 ods. 1, písm. c/,

e/, ďalej § 15 ods. 5, písm. c/, § 16 ods. 1, 4 zákona č. 8/2009 Z. z. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 30. marca 2011 sp. zn. 3To 43/2011 prvostupňový rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil. Žalovaného S. I. odsúdil podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s tým, že výkon uloženého trestu odňatia slobody sa podmienečne odkladá a ukladá sa probačný dohľad nad správaním obžalovaného s určením skúšobnej doby vo výmere štyroch rokov s tým, že obžalovaný je povinný nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a je povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že v danom prípade vzhľadom na správanie sa poškodeného, ktorý bol v čase nehody v ťažkom stupni opilosti a nesprával sa štandardne, teda v súlade s ustanovením § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ďalej uviedol, že aj keď poškodený svojím konaním vznik kolíznej situácie nevyvolal, vodiča motorového vozidla určitým spôsobom obmedzil, a preto dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, priebeh nehodového deja a v neposlednom rade berúc do úvahy ustanovenia § 34 Tr. zákona a nasledujúcich, aj osobu obžalovaného, ktorý doteraz trestaný nebol, nebude potrebné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody tak, ako to urobil súd prvého stupňa, ale na jeho prevýchovu bude možné vplývať aj trestom odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu. Ďalej z vykonaného dokazovania súd zistil, že nebohý X. V. so žalobkyňou 1/ uzavreli manželstvo dňa 10. novembra 1973 v Divíne, z ich manželstva pochádzajú dve deti, a to žalobcovia 2/, 3/ X. V., nar. XX. XX. XXXX a W. V., nar. XX. XX. XXXX. V čase nehody poškodený X. V. bol vo veku 62 rokov, bol na predčasnom starobnom dôchodku, ohľadom ktorého výšky predložila žalobkyňa 1/ rozhodnutie, z ktorého vyplýva, že tento poberal vo výške 393,58 Eur (rozhodnutie z 12. júla 2006). Žalobkyňa 1/ pred dopravnou nehodou poberala starobný dôchodok 316,30 Eur (predložila rozhodnutie z 11. marca 2008), pričom po smrti nebohého manžela jej bol priznaný vdovský dôchodok, ktorého výška predstavuje 159,10 Eur. Žalobca 2/ je živnostníkom, býva v spoločnej domácnosti so žalobkyňou 1/, odporca 3/ žije v Českej republike, je riadne zamestnaný, ženatý a z jeho manželstva pochádzajú dve maloleté deti.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaný podľa § 149 ods. 1, 2, písm. a/ Tr. zákona bol právoplatným trestným rozsudkom uznaný vinným z prečinu usmrtenia, keď ako vodič spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej manžel a otec žalobcov zahynul, ktorým výrokom bol súd viazaný. Tým bola preukázaná zodpovednosť žalovaného za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti žalobcov, a to do práva na ich súkromný a rodinný život, ktorý bol smrťou ich blízkeho príbuzného natrvalo narušený. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi žalobcami a ich nebohým manželom a otcom existovali silné sociálne, morálne, citové putá vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života. Išlo o plne fungujúcu rodinu s dobre vyvinutými sociálnymi a citovými väzbami. Z nečakanej smrti nebohého prežívali žalobcovia pocity úzkosti, smútku, zúfalstva, ale stratili možnosť viesť s ním súkromný život odo dňa jeho smrti. Protiprávnym konaním žalovaného došlo k nenávratnej deštrukcii týchto medziľudských väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov a tým intenzívnemu zásahu do ich osobnostných práv, práva na súkromie a rodinný život a právo na ochranu osobnosti žalobcov bolo porušené protiprávnym zásahom, ktorého následky nie je možné odstrániť len morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadosťučinenia nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma žalobcov. To vyplýva aj z okolností prípadu a vysokej intenzity nepriaznivého konania žalovaného, ktorý je v zásade nereparovateľný. Vzniknutá trauma je zo života žalobcov prakticky neodstrániteľná. Ohľadom na závažnosť vzniknutej ujmy, ktorá je daná mierou intenzity zásahu a časom trvania nepriaznivého následku, sa domáhajú žalobcovia náhrady i materiálnej

ujmy v peniazoch. Pokiaľ zo strany žalovaného bolo poukázané aj na spoluzavinenie zo strany poškodeného, súd poukazuje na to, že správanie samej dotknutej osoby pri neoprávnenom zásahu sa stáva právne významným až pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorú výšku určuje súd podľa závažnosti ujmy a podľa okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Týmito okolnosťami sú nielen okolnosti na strane samotného škodcu, ale súčasne sú to aj okolnosti na strane dotknutej osoby, v prejednávanej veci nebohého manžela a otca žalobcov. V predmetnej veci súd musel prihliadnuť na skutočnosti uvedené v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý uviedol, že je potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že poškodený bol v čase nehody v ťažkom stupni opilosti, nesprával sa štandardne, teda v súlade s ustanovením § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať, ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Ďalej krajský súd uviedol, že aj keď poškodený svojím konaním vznik kolíznej situácie nevyvolal, vodiča motorového vozidla určitým spôsobom obmedzil. Preto potom súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na závažnosť vzniknutej ujmy (smrť) a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, považoval za primeranú sumu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalobkyni 1/ vo výške 10.000,- Eur, žalobcom 2/, 3/ po 5.000,- Eur. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Pokiaľ právny zástupca žalovaného navrhol doplnenie dokazovania, a to ustanovením do konania znalca z príslušného odboru, ktorý by sa vyjadril k prepočtu alkoholu v krvi poškodeného, kontrolného znaleckého dokazovania znalcom z odboru dopravy, správy z Okresného dopravného inšpektorátu Veľký Krtíš ohľadom toho, či v predmetnej časti sa nachádza priechod, či je tam rýchlosť obmedzená, ako aj stanovisko z Mesta Veľký Krtíš k osvetleniu, súd mal za to, že vykonanie takéhoto dokazovania by bolo nadbytočné, pričom súd poukazuje na to, že je viazaný rozsudkom, ktorý bol vydaný v trestnom konaní, ktorá vec sa viedla pod sp. zn. 8T 77/2010.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V predmetnej veci mal každý z účastníkov úspech len čiastočný, preto potom súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice, a to písomne v 5 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu,
ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).